

[C. O. Pedersen.]

Og dér ønsker jeg, efter at de Herrer nu har hørt Partiets Ordfører tale om denne Sag, for mit Vedkommende paa ny at sige: vi vil have disse to Brugsformer stillet lige, ogsaa for saa vidt angaar den Jord, der her er Tale om; den Jord, der kommer i offentligt Eje, maa kunne afhændes baade som Fæste og som Selveje, ganske som den Bruger vil have det, der skal overtage den. Jeg tror ikke, det kan være nogen Tvivl underkastet, hvad vor Mening er med dette. Det ærede Medlem Hr. Olufson syntes ikke at være tilfreds med det Svar, han fik; jeg haaber, han er blevet det ved dette. Den Jord, der overtages af Staten, enten ved Køb eller fra Lensjorden, ønsker jeg for mit Vedkommende udstykket paa den Maade, at Brugeren kan faa den til Selveje eller som Fæste, efter eget Ønske, men paa samme økonomiske Vilkaar. Nu kan det ærede Medlem maaske indvende overfor mig, som jeg ved det er sket fra anden Side ved en anden Lejlighed, at den Mand, der fik en saadan Ejendom overladt i Selveje, har jo Mulighed for Dagen efter at sælge den, at spekulere med den. Jeg vil sige til de ærede Medlemmer, der frygter, at en saadan Situation kunde indtræde: Ja, men lad os saa diskutere, hvordan vi er i Stand til at forhindre en saadan Spekulation. At en Mand Dagen efter skulde tjene flere Tusinde Kroner paa en Ejendom, han fik ad den Vej, er der jo ingen af os, der tænker paa. Det kan vi diskutere, men det andet kan vi ikke diskutere. Vi kan ikke diskutere, at Staten skal anvende flere Millioner Kroner til Køb af Jord, som kun skal udstykkes til Fæstebud; der er ingen Mulighed for at diskutere dette Spørgsmaal længere.

Men denne frie Stilling, som vi her vil give den danske Ungdom overfor Brugsformen, er jo aabenbart Regeringspartierne meget imod. Jeg maa tilstaa, jeg forstaar ikke rigtig, hvorledes den højtærede Landbrugsminister kan være saa begejstret for denne Fæstetanke: at han i Virkeligheden i sin Egenskab af Minister og den danske Rigsdag som lovgivende Faktor skal være Formynder for Danmarks Ungdom med Hensyn til, hvilken Brugsform man vil anvende. Jeg forstaar, at de Herrer ikke er tilfredse med, at vi har stillet dette Spørgsmaal saa skarpt op, at vi ønsker begge Brugsformer ligestillet, men for den videre Forhandlings Skyld tror jeg, man gør vel i at regne med, at denne Ligestilling bliver en ubetinget Nødvendighed. Jeg siger det for paa det nuværende Stadium at gøre den højtærede

Minister opmærksom paa, at Rigsdagen maa tage Stilling til dette, ligesom den har maattet tage Stilling eller maa tage Stilling til den højtærede Ministers Forslag.

Ministeren var i Eftermiddags saa venlig at sige, at det, der forelaa her, var Regeringens Lovforslag, det var dem, man skulde forhandle om, og der kunde ikke stilles Sagen uvedkommende Spørgsmaal, dem behøvede han ikke at svare paa. Maa jeg overfor den højtærede Minister sige, at vi kender jo nok Metoden til at faa den højtærede Minister til at tale paa dette Felt; det er der ikke noget i Vejen for, den Kunst at stille de nødvendige Ændringsforslag er ikke sværere, end at det finder vi nok ud af; men det, vi her havde tænkt os, var at indbyde den højtærede Regering, den højtærede Minister og Partierne til en Forhandling paa dette Grundlag. Det forekommer mig, at den højtærede Minister har været saa afvisende, at Udsigterne for en Forhandling er ret smaa. Men den højtærede Minister mente, at vi var kommet paa Prøve ved de Lovforslag, han havde fremsat. Jeg tror, jeg maa sige, at den højtærede Minister ikke skal være bange for, at Prøven for hans Vedkommende skal udeblive. Saa meget tør jeg nok indestaa for, at hvis der skal komme noget ud af denne Sag, bliver den højtærede Minister nødt til at tage Stilling til de Synspunkter, vi har fremsat, paa samme Maade, som vi nok skal vide at tage Stilling til de Synspunkter, Regeringen har fremsat.

Den højtærede Minister voldte mig for øvrigt en Skuffelse i Eftermiddags. Jeg havde, da jeg indbød til det, haabet, at den højtærede Minister havde udtalt sig om Muligheden for Statsstøtte til Udstykning ad privat Vej, men den højtærede Minister glemte det — jeg ved ikke, om jeg kan være berettiget til at finde Svaret i en anden Udtalelse fra den højtærede Minister, som jeg om lidt skal komme til. Denne Tanke om den private Udstykning fik jo Tilslutning fra Venstres Ordfører og ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Ulrich, og jeg takker for denne Tilslutning; men ogsaa det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge) har jo fuldt sluttet sig til den, og derfor finder jeg Anledning til at understrege, at 3 Partiørers Ordførere her i Folketinget har anerkendt det rigtige i den Tanke, at Staten maa støtte den private Udstykning, som er den vigtigste af al Udstykning her i Landet. Her savner jeg imidlertid en Udtalelse fra den højtærede Minister, for efter at tre Partiørers Ordførere har udtalt sig om Sagen, var det dog — uden at jeg ellers skal over-